

μεν πᾶσαν λέξιν πικράν, ἵνα μὴ ταράζωμεν τὴν νεκρὰν ἀπὸ τοῦ γαληνιαίου τῆς ὕπνου. Σὺ δέ, προδότα, δὲν δύνασαι νὰ συμμετάσχῃς τῆς εἰρήνης ταύτης, καὶ ἐὰν ἡ καρδιά τῆς δὲν ἦτον ἄκακος ὡς ἡ τῆς περιστερᾶς, θὰ ἀπῆρχετο εἰς τὸν Ἄδην καταρωμένη τὸ ὄνομά σου. Διότι σὺ τὴν ἐφόνευες! Σὺ κατέθραυες τὸ ἄβρὸν τοῦτο ἄνθος, σὺ ὁ ποιητὴς τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀνεξαλείπτου ἀγάπης. Ἀξίος περιφρονήσεως εἶνε δι' ἐμὲ ἐκεῖνος, ὅστις ὑπηρετεῖ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν με-

γάλην τοῦ μητέρα, ἀναιδῶς δὲ καταπατεῖ καὶ καθυβρίζει τὰ ἔργα τῶν! Ἐξύμνησες ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ Ἐρωτος, ἀλλ' ἐπρόδωσες καὶ κατήσχυνας τὸν Θεόν! Δι' αὐτὸ ἔξω, προδότα, ἀπὸ τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον! Ὁ Ἀλκαῖος τρέμων ὑπεχώρησε βραδέως καὶ καλύψας διὰ τῶν χειρῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξῆλθε τοῦ δωματίου, ἐνθα ἔκειτο τὸ πρὸ ὀλίγου ἀγαπητότερόν του ἐπὶ γῆς πλάσμα.

(ἔπεται συνέχεια.)

1. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Γ'. Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας (ἐν σελ. 81). Ὁ ἀπὸ τῆς 9. Μαρτίου ἀναλαβὼν τὰς ἡνίας τῆς γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐγεννήθη τῇ 18. Ὀκτωβρίου 1831, ἐκηρύχθη δ' ἐνῆλιξ τῷ 1849. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ γερμανικὸν ἔθνος ὑπῆρξε μάρτυς τῆς ἀνδρείας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ ἀρετῶν, δι' ὧν ἐξεπλήρωσε τὰς ἐλπίδας, ἃς ἀνέθετον πάντες ἐπ' αὐτοῦ. Κατὰ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα τῶν Χοενζόλλερν ἐνωρὶς ἀσκηθεὶς περὶ τὰ ὅπλα, δὲν παρημέλησε καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ πνεύματός του. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βόννης οἱ περιφανεῖς καθηγηταὶ Ἐρνέστος Μαυρίκιος Ἄρντ καὶ Δάλμαν ὑπῆρξαν διδάσκαλοί του, ἀργότερον δ' ἐδίδαξαν αὐτὸν ὁ ἀρχαιολόγος καὶ μύστης τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας Κούρτιος καὶ ὁ νομομαθὴς Φρίδβεργ. Ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀνῆλθε ταχέως εἰς τὰ ὕψατα τῶν τιμητικῶν ἀξιωμάτων. Ἡ περιήγησις ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν συνουσίᾳ τοῦ διασήμεου ἀρχιτέκτονος Στράν ἐδιέξε τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ αἰσθημα καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐμβριθῆ γνώστην τῆς καλλιτεχνίας, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ διέλαμψε τὸ πνεῦμα τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος. Ἡ εὐπροσηγορία καὶ τὸ μαιλίχιον τοῦ ἥθους τοῦ κατέκτησεν οὐ μόνον ἐν τῇ πατρίδι του, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰς καρδίας, πρὸ πάντων δὲ τὴν τῆς νεαρᾶς πρηνεπίσης Βικτωρίας, ἣν ἐμνηστεύθη τῇ 29, Σεπτεμβρίου 1855. Τῇ 25. Ἰανουαρίου 1858 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ὑψηλοῦ ζεύγους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν Λονδίῳ. Ἐκτοτε μέχρις ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ δεινὴ νόσος καὶ ἐτάραξε τὴν εὐτυχίαν των, ἔζησαν οἱ δύο σύζυγοι βίον ὀλβιον καὶ εὐδαίμονα, εἰς ὃν προσετέθησαν καὶ αἱ δάφναι τῆς δόξης, ἃς ἐκτήσατο διὰ τῆς σπάθης τοῦ ὁ ἡρωϊκὸς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν.

2. Η ΒΑΣΙΛΙΣ ΛΟΥΪΖΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΛΙΚΝΟΝ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΥ. Εἰκὼν ὑπὸ Παύλου Τοῦμαν (ἐν σελ. 85). Ἀπαράμιλλον χάριν ἀποπνέει ἡ ὥραία αὕτη εἰκὼν τοῦ διασήμεου ζωγράφου, παραστήσαντος μίαν τῶν στιγμῶν τῆς μητρικῆς τῆς εὐδαμονίας, καθ' ἃς ἡ βασίλισσα Λουΐζα ἐγείρει ἀπὸ τοῦ ὕπνου καὶ λαμβάνει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν μικρὸν Γουλιέλμον, τὸν μετέπειτα δαφνοστεφῆ καὶ ἐνδοξότατον αὐτοκράτορα τοῦ 19. αἰῶνος. Ὁ ἕτερος μικρὸς παῖς, ὁ σύρων τὴν μητέρα ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος, εἶνε ὁ μετέπειτα βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Φρειδερίκος ὁ Δ'.

3. † ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΣ Α'. Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Μετὰ βραχείαν νόσον ἐτελεύτησε τῇ 9. Μαρτίου ὁ πρῶτος

Αὐτοκράτωρ, ἐφ' οὗ ἡ Γερμανία ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὕψιστον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀκμῆς αὐτῆς σημεῖον. Γεννηθεὶς τῇ 22. Μαρτίου 1797 ἐμελλε μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἐορτάσῃ τὴν 92^{αν} ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τοῦ ἡμέραν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀνεξιχνίαστοις αὐτῆς βουλαῖς ἡ θεία Πρόνοια δὲν ἠθέλησεν ἴσως ν' ἀφήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν βίον, ὅπως εἰς τὰ ἐσχάτα τοῦ γήρατός του ὑπόστῃ ἀκόμη τὴν δεινотάτην πληγὴν ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ ἀγαθωτάτη καρδιά. Σύμπασα ἡ Γερμανία φέρει βαρὺ πένθος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλεστάτου μονάρχου τῆς, πάντες οἱ λοιποὶ μονάρχαι καὶ ὁ κόσμος ὅλος, μὴδ' αὐτῶν τῶν Γάλλων ἐξαίρουμένων, πενθοῦσιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ τιμῶντος τὰς ἀρετὰς καὶ σεβόμενοι τὸ μεγαλεῖον τοῦ μεταστάντος Αὐτοκράτορος, ὅστις ὡς διοργανωτὴς καὶ ὡς στρατηγὸς ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Οὕτω λοιπὸν ἐκ τῆς τριάδος, εἰς ἣν κυρίως ἡ Γερμανία ὀφείλει τὴν ἑνωσιν καὶ τὴν ἰσχύν τῆς, ἀπεχώρησεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὁ εἰς, ὁ συγκεντρώσας καὶ μετ' ἀπαρδειγματίστου νοημοσύνης καὶ ὀξυδερκείας χρησιμοποιοῦσας τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν μεγαλουργὸν δύναμιν τῶν δύο ἄλλων μελῶν τῆς ἐνδόξου τριανδρίας, τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Μόλτικε. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Α'. θὰ φέρῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸν τίτλον τοῦ „Νικηφόρου“, καθ' ἡμᾶς δὲ ἐξ ἴσου δικαίως ἡδύνατο νὰ ἀποκληθῇ καὶ Γουλιέλμος ὁ „Εἰρηνικός“, διότι μόνον ἡ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀγάπη του, ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις καὶ εὐλάβειά του καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἀθανάτου μονάρχου πρὸς τὴν πατρίδα Γερμανίαν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ κατασιγᾶσιν τὰ πολλάκις ἐξάφθοντα πάθη καὶ νὰ τηρήσωσι μέχρι τοῦδε στερεὰν καὶ ἀκλόνητον τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

4. Η ΜΕΧΡΙ ΜΕΣΟΥ ΙΣΤΟΥ ΚΑΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ (ἐν σελ. 89).

5. Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ (σελ. 92).

6. ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΝ ΣΑΡΛΟΤΤΕΜΒΟΥΡΓ (ἐν σελ. 92). Τὸ γνωστὸν Μαυσωλεῖον ἐν Σαρλόττεμβουργ, ὅπου ἐνάπετέθη τὸ λείψανον τοῦ αἰδίου μονάρχου, κρύπτει ἤδη ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ τὰ λείψανα τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρὸς του. Ὅπως δὲ ἄλλοτε ἡ ἀριστοτεχνικὴ χεὶρ τοῦ Ράουχ ἰδιαίωνισεν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τὸ βασιλικὸν ζεῦγος, οὕτω θὰ εὐρεθῇ καὶ τῶρα καλλιτέχνης τις διάσημος, ἵνα διαιωνίσῃ τὴν μορφήν τοῦ Αὐτοκράτορος υἱοῦ.

7. ΤΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ (ἐν σελ. 96).